

Bayer Zsolt: A nagypapák élete nem az unokák élete

2025 január 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A RÉGI JOBB VOLT – Vadai Ágnes és Magyar Péter miatt alaposan be kell illatosítani a keszkenőt!

Nem is tudom, hol kezdjem. Amúgy bárhol kezdem, illatos keszkenőt kell szorítanom az orrom alá, mert olyasmikkel kell foglalkoznom, amiket csak így lehet kibírni.

Kezdjük a Vadaival.

Pontosabban kezdjük a Magyar Katolikus Lexikon vonatkozó szócikkével, hátha nem tudja mindenki, miről is van szó – hát erről: házszentelés, házáldás (latinul benedictio domorum): lakóház, lakás megáldása.

1. Vízkereszt (január 6.) napján, illetve hetében a pap szenteltvízzel meghinti a lakásokat, házakat. Az ajtó szemöldökfájára (szentelt) krétával fölírja az évszámot és a népi értelmezés szerint a háromkirályok nevének (Gáspár, Menyhért, Boldizsár) kezdőbetűit. Más értelmezés szerint a három betű a latin áldásformula kezdőbetűi: Christus Mansionem Benedicat (Krisztus áldja meg e hajlékot!). Végeznek ugyanilyen módon házszentelést a lakás fölújítása vagy a ház fölépülése után is. A népi hagyomány a házszentelésnek gonoszszűzjelleget tulajdonít. Régebben a házszentelő egyúttal a hívők lajstromba szedésének napja, s a pap és kántor javára fizető nap is volt. Néhol legutoljára a községházát szentelték föl, ahol az előjáróság jelenlétében a bíró a papnak a tulajdonképpeni céljaira pénzalamizsnát adott át. Egyes helyeken aznap szenteltvízzel maguk a háziak szentelik meg házukat: szobájukat és az istállókat, ólakat is.

2. Húsvéti házszentelés egykori szokásáról a *Rituale Strigoniense* (1909) és a *Rituale Agriense* azonos házszentelési szövegei (benedictio domorum in sabbato sancto paschae) tanúskodnak. A pap karingben és fehér stólában a keresztkútból a szentolaj belevegyítése előtt merített vízzel indult a lakóházak megszentelésére. E házszentelés emlékezetét több helyen őrzik a hívő nép, s főleg a székelységben társult sok szokással: Csíkménaságon a pap az udvarára csöbrökben odakészített vizet megszenteli, mindenki hazavisz belőle, s otthon a pimpóval, vagyis a virágvasárnap szentelt barkával a családbeliek hintik meg a házat, a jószágot, udvart, gazdasági épületeket. Zagyvarékason kereszt alakban a kútba is öntenek belőle. Ki mit tud, azt mondja hozzája: Őrizzen meg a Jóisten minden szerencsétlenségtől! Vagy: Négy evangélista álljon a négy sarkára, hogy a gonosz sátán meg ne kísérthesse.

És akkor most jöhet a Vadai, jó (rossz?) szokásunk szerint a HVG tálalásában és körítésével, mert úgy igazán „élvezetes”:

„Január 6-án, vízkeresztkor ismét megszentelték a karmelita kolostort, az eseményről Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes számolt be Facebook-oldalán. »Isten segítségével kezdjük az új évet« – írta Semjén Maklár Ákos görögkatolikus pap látogatásáról a miniszterelnök irodájánál, amelyről Vadai Ágnes, a DK képviselője nyújtott be írásbeli »kérdést«.

»Ez a karmelitaszentelés nem lett elbeszélve?« – szerette volna megtudni Vadai és felidézte, korábban a NER sztárpapja, Bese Gergő áldotta meg a miniszterelnöki irodát még azelőtt, hogy lebukott volna azzal, melegszeptikonon vett részt. A DK képviselője megjegyezte azt is, Orbán Viktor nem volt ott a hétfői házszentelésen, mert »épp Indiában tuktukozik«.

Semjén Zsolt nem méltatta részletes válasza Vadai érdeklődését, így – ha már köteles volt valamit írni – mindössze annyit közölt:

»Kedves Ágnes, imádkozom Önért!«

Tulajdonképpen minden stimmel és minden a helyén van. De azért bontsuk ki a lényegét, vagyis a Vadait.

Adott tehát egy sok évszázados hagyomány, a házszentelés hagyománya vízkeresztkor. E hagyomány jegyében történik a karmelita kolostor megszentelése, s e hagyomány jegyében szentelte meg katolikus pap barátom a mi hajlékunkat is, pontosan ugyanilyen módon. Ez tehát a lényeg, ez az európai, a keresztény, a katolikus hagyomány, ez (volt?) a nyugati kultúrkör – ez a fontos és ez az emberi.

Ez alatt van a többi.

Például a Bese Gergő.

Bese Gergő, aki katolikus papként megtagadott és leköpött mindent, mindent, ami emberi, mindent, ami hagyomány, ami tisztesség; megtagadta és leköpte esküjét, egyházát, Istenét – eladta lelkét az ördögnek. És – az ilyenekre oly jellemző módon! – mindjárt orgiával kezdte s végezte be, hát mi mással, ugye...

Ez természetesen első sorban Bese Gergő „atya” problémája, másodsorban az egyház problémája, ellenben nem problémája a sok évszázados hagyománynak, nem problémája a hitnek. Attól, hogy Bese Gergő az, ami, nem rendül meg sem az istenhit, sem a római katolikus anyaszentegyház, sem a vízkeresztli házszenetelés hagyománya. Sőt.

Igen ám, de ilyenkor lépnek mindig színre a vadaik, akik semmiben sem hisznek, még pontosabban, bármiben is hisznek, így azt is hiszik, hogy összekeverhetik besegergővel, és ami még rosszabb, saját magukkal az anyaszentegyházat, a katolicizmust, az istenhitet és a hagyományt. S leginkább azt hiszik, hogy ez a politika.

Ezért képesek házalni a politikának képzelt szellemi-lelki-erkölcsi pócegődrükben azzal, hogy „Ez a karmelitaszenetelés nem lett elbeszélve?”.

És akkor most egy pillanatra tegyünk úgy, mintha emberrel és emberivel lenne dolgunk, s töprengjünk el, mit is lehet erre válaszolni?

Azt például, amiről eddig szó volt. Hogy nem, „kedves” Ágnes, nem lett elbeszélve, ugyanis egy szörny, és szörny és ocsmány bűnbe esett alak miatt nem tagadjuk meg a hagyományainkat és a hitünket. Hiszen akkor nem lenne már semmi sem, nem maradna semmi sem, csak az maradna, ami maga, „kedves” Ágnes. Aztán lehet még azt válaszolni, amit Semjén Zsolt barátom válaszolt, vagyis „Kedves Ágnes, imádkozom Önért!” Ehhez kell a nagy lélek és a nagy lelki, az igazi hit, persze Zsoltnak „köny?”, ? ugyanis kiskamasz kora óta hitvalló katolikus, és a hetvenes években már ugyanabba a templomba járt, mint ma.

S persze lehet még olyat is válaszolni, amely válaszban a vadaik édesanyja és annak legelső mestersége van összefoglalva, s ne legyünk farizeusok, ez a válasz is teljesen helyénvaló, amennyiben ilyen vadaikkal van dolgunk. Végezetül pedig azt szögezzük le újra: lehet azzal próbálkozni, hogy minden egyes bűnbe esett papja okán ráhúzzuk a bűnt magát az egész egyházra, lehet azzal kísérletezni, hogy végképp eltöröljük az egyházat, a hitet és a hagyományt, én hittel hiszem, hogy nem fog sikerülni. És szögezzük le azt is, ez maga a legocsmányabb becstelenség. Miképpen lehet pedofilozni egy egész politikai közösséget egy pedofil segítőkész bűnös kegyelmi ügye miatt, igen, ezt is lehet, lehet politikát csinálni abból, hogy „pedofidesz”, lám, milyen „siker” is ez, ráment egy köztársasági elnök és egy igazságügy-miniszter, de talmi és igen rövid távú siker ez.

S amikor erre gondolunk, mostantól ne felejtjük el soha: Angliában évtizedeken át erőszakoltak gyereklányokat pakisztáni muszlim állatok, a teljes politika és államapparátus „asszisztálásával”, mert a teljes politika és államapparátus attól félt, nehogy „etnikai ügy” legyen a borzalomból, nehogy végképp lelepleződjön a multikulturalizmus és a nyitott társadalom borzalmas és bűnös és elmebeteg ideológiája. Mert azoknak a gazembereknek ott ez fontosabb, mint az angol, fehér, keresztény, európai gyereklányok élete és lelke.

Mert ott a vadaik vannak többségben. Így tessék végiggondolni, ki, hol akar élni.

És akkor bontsuk ki a másikat, a Magyar Pétert.

Ez a pitiáner, szemét gazember így szólt Kövér Lacihoz:

„Lelkes MSZMP-tagként, KISZ-vezetőként és hithű kommunista család sarjaként óvatosabban kunbéláznék és károlyimihályoznék”.

No hát akkor, csepegtessünk még több szegfűszegolajat a keszkenőnkre, és lássunk hozzá. Kezdjük a legfontosabbal: Kövér Laci nem volt MSZMP-tag, hiába hazudják ezt újra és újra a régi és mostani magyarpéterek. Vessünk csak egy pillantást a hivatalos önéletrajzra!

„1959. december 29-én született Pápán (Veszprém megye). Apai nagyapja asztalosmester volt, az 1930-as évektől a szociáldemokrata párt, később az MSZMP tagja. Anyai fölmenői a középosztályhoz tartoztak, nagyapja taxizott.

Édesapja, Kövér László (1933–1993) lakatos, édesanyja, Ábrahám Erzsébet (1939) nyugdíjas adminisztrátor. Testvére, Szilárd (1964) jogász. 1987-ben n?sült, felesége Bekk Mária néprajz–történelem szakos középiskolai tanár. Három gyermekük született, Vajk (1988), Botond (1989) és Csenge (1994).

Az általános és a középiskolát Pápán végezte, 1978-ban érettségizett a Türr István Gimnáziumban. 1978–1979-ben sorkatonai szolgálatot teljesített. 1986-ban az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán szerzett oklevelet. Az egyetem elvégzése után, 1986. február–szeptember között az MSZMP KB Társadalomtudományi Intézetének ifjúságkutató csoportjában dolgozott tudományos segédmunkatársként, majd fél évig ismét katona volt. 1987–1988-ban az MTA-Soros Alapítvány ösztöndíjasaként a közép-európai társadalmi mozgalmakat kutatta. 1984-től 1988-ig a Jogász Társadalomtudományi Szakkollégium (1988-tól Bibó István Szakkollégium) – melynek 1983-ban egyik alapító tagja – szeniora, illetve nevel?tanára volt. 1984-ben a Századvég cím? társadalomelméleti folyóirat egyik alapító szerkeszt?je.

1985-ben egyik szervez?je volt a Szarvason rendezett országos szakkollégiumi találkozóknak. Ugyanebben az évben az Országos Tudományos Diákköri Konferencián els? díjat kapott a Duna menti népek konföderációs elképzeléseir?l írott Halhatatlan utópia cím? dolgozatáért. A KISZ-t?l való szervezeti elkülönülés gondolata el?ször a szakkollégisták 1985. évi szarvasi táborában fogalmazódott meg. Elképzeléseiket 1988-ban sikerült megvalósítani: egyike a Fialal Demokraták Szövetségét létrehozó harminchét fiatalnak, 1988. március 30-án a Bibó István Szakkollégiumban a Fidesz megalakítását eldönt? tanácskozás vitavezet?je.”

Hát akkor ennyit az MSZMP-r?l meg a „lelkes kommunista családról”.

Nagy megtiszteltetés nekem, hogy Kövér Lacit a barátomnak mondhatom, miképpen az is, hogy Semjén Zsolt 1977. szeptember 1-je óta legjobb barátaim egyike, ugyanis akkor ültünk egymás mellé a gimnázium 1/b. osztályában a leghátsó padban.

És akkoriban, a 70-es, 80-as években bizonyos dolgoknak volt kockázata, bizonyos dolgokhoz kellett némi civil kurázsi, például a templomba járás is ilyen volt, a Századvég szerkesztése is ilyen volt, a Fidesz alapítása is ilyen volt. Magyar Péter akkoriban még a csattogós lepkét tologatta, nincs is ezzel semmi baj, ám jellemét elnézve bátran kijelenthet?, ha akkor korunkbeli lett volna, ? lett volna az MSZMP tagja. A nagypapák pedig, ó, a nagypapák...

Itt ugye, érintettségem okán kissé nehéz megszólalnom, de annyit azért hadd jegyezsek meg, hogy

a nagypapák élete nem az unokák élete.

Egy bizonyos Föld S. Péter nev? alak (te, ez mind Péter?) például így írt err?l 2020-ban, amikor Tusk Waffen SS-ben szolgáló nagyapjáról írtak a lapok:

„Úgy kezd?dött, hogy a PestiSrácok visszaütött. A NER ezen kiváló szellemi ver?legénye szerint Donald Tusk, az Európai Néppárt elnöke jobban tette volna, ha hallgat, mert miközben gyakorlatilag lenácizta Orbán Viktort, a saját nagyapja náci kollaboráns volt. A portál azt is közölte az olvasókkal, hogy Tusk nagypapája a III. Birodalom hadserege, a Wehrmacht tagjaként együttm?ködött az SS-el is. Ezt a kedves kis epizódot azért kellett el?ásni a Néppárt elnökének nagypapájáról, mert el?z?leg Tusk azt nyilatkozta a Spiegelnek, hogy »Carl Schmitt nagyon büszke lenne Orbán Viktorra«. Németországban ezt a mondatot nem kell megmagyarázni, mivel ott mindenki tudja, hogy kicsoda Carl Schmitt: jogtudós volt, 1934-t?l a náci párt tagja, a hitleri diktatúra egyik jogi megalapozója, és lelkes támogatója.

Hát akkor csapjunk bele a lecsóba! Apák és fiúk, nagypapák és nagyfiúk. Azt hittük, hogy már túl vagyunk rajta. Hogy ennek semmi értelme, mert 80-as IQ-tól felfelé mindenki számára nyilvánvaló, hogy a fiúk (és lányok) nem felelnek az apák (és anyák) b?neiért. A nagyszül?k aljasságáért meg még annyira sem.”

Oké, stimmel. Csak hát nemrégiben egy másik becstelen gazember úgy döntött, hogy ez még sincs így, és én a nagypapám miatt, ugye... Annak a becstelen gazembernek biztosan nincs „80-as IQ-ja”.

De ha már, akkor ez a mostani Péter ne nagyon hencegjen a nagyapjával, ugye...

De ez is mindegy.

A lényeg, hogy ezek mélyen hiszik, ez a politika.

És pontosan ilyen országot is csinálnának. De nem fognak.

S ha már a nagypapák: arról beszélhetnénk, vajon ki volt a Kádár-rendszer nagyobb kegyeltje, Kövér Laci asztalos és taxis nagypapái, esetleg Kövér Laci lakatos édesapja, vagy a te nagypapád, akit egyenesen Kádár jóváhagyásával neveztek ki a Legfelsőbb Bíróság bírójává, és két vidám ávóssal szakértett a tévében? Beszélhetnénk, Magyar, de veled semmiről sem lehet és semmiről sem érdemes beszélni. Úgyhogy inkább kussolj!

(Utóirat: Te, Péter, reggel Frank Zappa Bobby Brown Goes Down című remekét hallgattam. Te, Péter, ez rólad szól!)

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló